

Et glimt af himmerige

Mange af os har oplevet juleaften som et glimt af himmerige på jord (...) Men livet vil fortsat være en kamp, hvor nogle fristes til at tro, at det hele er en fejltagelse. Men, siger Jesus: »Jeg leder dig i mål! Hold fast og opgiv ej. Hold fast ved Mit navn! Jeg holder fast ved dit!«

Prædika i Christians-kirkjuni i Klaksvík
2. jóladag

Matt. 10,32-42

Velkommen på denne 2. juledags morgen.

Selv om vi ofte både hører og lærer det dårlige om alle de mange problemer og kriser, som er både her og ude i den store verden – og selv om vi ofte selv fristes til at være med i hylekoret om dårlighed og sladder, så vil de fleste, og også vi selv, egentlig helst sige gode ting, og gøre gode ting, selvom det undertiden kan synes svært at finde noget godt og positivt. Det synes som om vi kender mest til det dårlige – måske er det fordi vi hører mest om det dårlige, og om alle skandalerne. Måske skulle vi vænne os til at komme noget mere på de steder, hvor der siges noget godt og tales om det gode. Gode ord, vi hører, og gode ting, hvorom vi læser, kan blive et forråd af gode værdier, som vi selv kan give videre. De fleste af os har oplevet noget godt i dagene op til jul, og i julen. Mange er kommet hjem for at holde jul, være sammen med familie, venner og gamle kammerater – måske også for at danse 2. jólakvöld. – Mange af os har oplevet juleaften som et glimt af

himmerige på jord. Glæden over gaver, som var ønsket, og glæden over gaver, man blev særligt glad for, fordi de blev givet med en speciel tanke. Blev juledag en god dag, hvor de fleste af os var overmattede, men oplevede tid til hygge og leg med børnene og deres nye legetøj – eller blev juledag en dag med skuffelse, sorg og tomhed, hvor det føltes, som om der var langt til Frelseren, der kom til jord? Han var ikke langt borte. Han var hos dig, og Han bliver hos dig, også når sindet er mørkt og sorgfyldt. At være overladt til ensomhed, er det værste et menneske kan opleve. Ensomhed siges at være vesteuropas største fjende. – I almindelighed oplever vi ikke ensomhed her hos os. Aller er jo gæstfrie, og alle kan komme ind til alle. Nogle, også her blandt os, oplever ensomhed. De føler sig udenfor i sorg, og andre er i ensomhed fordi de bærer på skam og eller skyld, og nogle er ensomme, fordi de ikke vil være til ulejlighed. Er man udenfor, er det dobbelt tungt i højtiden, hvor andre oplever glæde og fællesskab.

I den kristne tro oplever vi Guds nærvær, som det lindrende nærvær. Vi oplever det som hyggeligt med Jesusbarn og krybber og hyrder og vismændene

som kom til Jesus. Det var ikke bare hygge og idyl. Herodes ville dræbe barnet i krybben, og hele Jesu liv igennem var der mennesker, der ville have Jesus dræbt, og der har altid været mennesker, som har forfulgt og dræbt de mennesker, som tilbød Jesu

navn. Det er mærkeligt, for englene sang jo netop: »Fred på jord« – hvorfor skulle Jesus da blive anledning til så megen forfølgelse og smerte. Først var det Jesus selv, og efter Ham var det Stefanus, som 2. juledag er opkaldt efter, som blev stenet til døde,

fordi han så og troede, at der i Jesus var kraft at hente til livet og til døden. De mennesker, der slog Jesus ihjel, så ikke Jesus, men bare en sindsforvirret, overreligiøs person, der gjorde folk forvirrede. – Sådant var der også nogle der så, oplevede hyrderne som, da de fortalte om, hvad de havde oplevet om engle og Frelseren i krybben. For ordentlige mennesker lød det gudsbespotteligt. Alligevel var det lettere at bære over med hyrderne, som var kendt for drikkert og løgnagtighed. At fornuftige mennesker skulle blive grebet af talen om Jesus, om Guds tilgivelse, kærlighed og usynlige nærvær uden betingelser – med bud om at leve med himanden her på jord i fred, og med forbindelse til himlen, det stred for nogle imod al fornuft, mens andre blev grebne, og fik et nyt liv med en ny mening. Undertiden blev dette nye tilstrid i familier, fordi den ene part tilbad Jesus, og den anden part spottede. – Den der bliver grebet af Jesus, må også regne med at blive til grin og til spot. Tvivl vil dukke op: »Mon jeg har taget fejl?« Jesus siger, at det kan se ud som om man mister alt: anseelse, normal

fornuft, forretning og penge, ja endda livet – alt, hvad der i almindelighed har værdi for og iblandt almindelige mennesker – og dog siger Jesus: »Du skal komme gennem livet, for jeg går med dig – ikke som den der gør livet let, men som Den der giver dig mod og kraft og håb, selvom det med din egen forstand – som i stalden – ser småt og fattigt ud! Vi skal opleve at det store kan gemmes i det små. Frøet kan bryde gennem betong. Martyrernes bøn og lovsang kunne gøre Nero og andre bødler mål-løse, og smelte hårde hjerter. Livet vil fortsat være en kamp, hvor nogle fristes til at tro, at det hele er en fejltagelse. Men, siger Jesus: »Jeg leder dig i mål! Hold fast og opgiv ej. Hold fast ved Mit navn! Jeg holder fast ved dit!« Amen.

Henning Bøgesvang

